

Сонце, Мороз і Вітер

Йшов чоловік полем. Зустрілися йому три добрих молодці: Сонце, Мороз та Вітер.

— Здорово, земляче! — сказав чоловік і зняв шапку.

— Та кому це ти вклоняєшся? — запитало Сонце. — Мабуть, мені, щоб не пекло тебе?

— Як би не так, — сказав Мороз. — Він мене більше боїться.

— А мене більше любить! — перебив Вітер. — Отже, уклін мій.

Засперечалися приятелі, ледь не схопилися за чуби.

— Та коли так, — сказав нарешті Вітер, — спитаємо його самого. — Гей ти, землячку! Кому це ти віддав уклін? Мені ж, Вітру?

— Тобі, братику.

— Стривай, сиволапий! — запихтіло Сонце. — Спечу тебе, як рака. Згадаєш мене!

— Не бійся, земляче! — свиснув Вітер. — Я його віддуваю.

— Так я ж тебе заморожу! — затріщав Мороз.

— Не бійся, земляче! — свиснув Вітер. — Не стану дути — і він тебе не торкнеться.